

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 7. Abiit. Non eijcit somo sua Deus peccatorem, ipse tam impudens est, vt sponte discedat, contra quem Deus protestatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

terga vertit inobediens. Diuina sunt hæc verba
 Prophete Olex: *Factus est Ephraim subcinericius
 panis, qui non reuertatur.* Supponit ancilla pa-
 nem foco cineribus cooperum, illum non re-
 uertat, prius comburitur, quam coquitur, quan-
 tus est modò numerus eorum, qui necdum com-
 positii, nec dum panniculis exuti, oculos ape-
 ruerunt, & iam igne combustos dolemus, flam-
 mis peccatorum consumptos, putredinis hospita-
 le, tot suffartos nequitijs, vt toto vitæ tempore
 in eis consenscant, de quibus Iob: *Ossa eius
 implebuntur viuis adolescentie eius.* Peccata pue-
 rorum, humores pessimi quos omnibus non di-
 gerunt vitæ diebus. Vix quinquemix erat puer
 ille, de quo D. Gregor. qui blasphemus, ac ne-
 quitius iam in tantum adoleuerat, vt paterno
 conculsum fuit, hinc demones in figura gigan-
 tum vt horrenda monstra terribiles, euulserunt, &
 in corpore & anima detulerunt ad tartara per-
 petuo cruciandum.

§. 7. Abiit. Non eijcit domo sua Deus pecca-
 catorem, ipse tam impudens est, vt spon-
 te discedat, contra quem Deus protesta-
 tur.

Adolenscitur ex eis, dixit patri suo. Pater, da
 mihi portionem, &c. Tanta fuit puer hic
 audacia temerarius, vt imprudentissima
 libertate patre adierit, cui sic: Pater mi hoc mihi
 animo propositum, tædet me domus tua nec me
 tua vitæ societas delectat. Quare consilium est
 aliò, vbi plus voluptatis capiam, transmigra-
 re. Num patrem vquam audistin impudentiam? &
 qualis foret illa, si his adderet: Piger vobiscum
 in ædibus cõmorari: ad hostis tui transeo domici-
 lium, ille me lautius excipiet, illi me seruum
 tradam, eius & domo, & societate, & famulatu
 ad votum deliciabor. Hoc primum nota peccato-
 nis delictum: qui perfricta fronte, liberaque un-
 pudencia sic Deum alloquitur: Non mihi Domine
 places, nulla mihi in ædibus tuis grata voluptas,
 nulla tecum recreatio, autem vt illa pro libitu po-
 tuat, inimico tuo seruiturus abscedo. Non eum
 pater ædibus eliminat, non priuat societate: ille
 ipse qui primus ait: ego discedo, vale. pater mi:

Tractat D. August. illam quæstionem, de qua
 nos die Lunæ egimus vter alterum deserat: Deus
 hominem, an homo Deus? Vter ab altero se se-
 greget? Respondet autem D. Aug. quòd postmo-
 dum definit Oecumenicum Concilium Tri-
 dentinum. Non se Deus ab homine segregat, non

illum prior desent: homo prior Deo terga vertit.
 prior ipse paternæ domui valeat. Hoc Moyses: Homo
 cecinit: *Dereliquit Deum factorem suum, & re-
 cessit à Deo salutari suo.* Et Iaias prædixit: *Dereliquit
 Dominum, &c. alienati sunt retrorsum, Deut. 32.*
 his congruit illud amici Iob: *Quasi de industria
 recesserunt ab eo. & sequi via eius noluerunt, Iob 34.*
 Ex proposito Deo noluerunt vltèrius adhaerere, 27.
 eius honori detraxerunt, familiam ac societatem
 insimularunt tristitiæ, melancholiæ, tædij, gau-
 nientes nullam vigere delectationem, nullam a-
 nimi recreationem, omnia tristitia, omnia ter-
 diosa, fastidiosa omnia, & verè sic res habet, pec-
 catoribus. nullum in domo Dei videtur esse gau-
 dium, nec vlla in eius obsequio mentis hilaritas,
 sed omnia molestiam adferre, penam conferre,
 inferre nauseam, nec vel vnum diem deputari,
 quo Deo feruientes vultu exporrigant hilariorè.

Hoc inter alia Deus malè patitur sicut & tu
 in filio tuo ferres molestius: vnde dum se vidit
 contemptui expositum, cum peccatoribus olim
 conatur inire rationem, desiderans vt aperitiùs
 opponerent, quid illos coegerit domo sua disce-
 dere illique conuertiari: *Audite verbum Domini,
 domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel.*
*hæc dicit Dominus: quid inuenerunt patres vestri
 in me iniquitatis, quia elegauerunt à me, & ambu-
 lauerunt post vanitatem, & vani facti sunt: Iudi-
 cemur simul: cuius me culpa reum expostula-
 tis? Cur me deseruistis, & abystis vias vestras?
 quæ est iniquitas mea? Num ego vos durius
 excepi? in quo molestus? Num grauavi vos? &
 fieri potest vtleuis gratiã vanitatis, vilis pul-
 ueris lucri, me inquam, relinquantis? Tam ægrè
 hoc Deus accepit, tantumque credidit crimen, vt
 velut stupore percussus hæreat: vnde sic addit:
*Obstupescite cali super hoc, & porta eius desola-
 mini vehementer, dicit Dominus: duo enim mala
 fecit populus meus, me dereliquerunt fontem aqua
 viva, & fodierunt sibi cisternas, cisternas dissipatas,
 quæ continere non valent aquas.**

Respondet hic stuporisti sic fieri liceat illi, quo
 Deus factus homo scribitur attonitus & com-
 motus in sacrilegum illum suum venditorem Iu-
 dam Iscariotis, de quo dum agunt Evangelistæ
 sic aiunt: *Tunc abiit vnus de duodecim.* D. verò
 Iohannes Euangelista hanc referens historiam Christus:
 cum oculos suos in omnes Christi desisteret Iudam iu-
 gestus, modòsq; agendi, perperidit, quòd quam crimen
 primum illum Christus vidit mensã exurgens vocat.
 tem, cœnaculo discedentem, terga vertentem.
Turbatus est spiritu & conturbatus est. Quæ hæc Ioh. 5.
 spiritus turbatio, Domine mi, & qualis hæc tua
 Y y 3. pro-

I. Homo prior Deo terga vertit.
 II. Deus cõ- tra pec- catores
 III. Hierem. 12.
 19. 21.

protestatio? His ostendit, quam graui animo hunc discipuli ferret abscellum, pateretur nequitiam, execraretur ingratiudinem, & protesta tu est, quasi conscientiam exoneratus, quod illum apse non exturbaret, non dimitteret, nec di cessus dedisset occasionem: *Protestatus est. q. d. Protestor, quod me inuito discedas, nec tibi dederim discessus occasionem, cum nihil aliud in me possis inuenire, quam tibi prestasse mea beneficia, & dona; ad me uero te vocauit disciplinam, Apostolum creauit, predicatorem Euangelij, potestatem dedi amplissimam patrandi miracula, lau tibi pedes, carnem fieri & sanguinem in cibum & potum: ut quid dereliquisti me? Gethis ingrator? Hoc adeo grauius accepit, ut de eo dici poterit: *Turbatus est.* Sicut olim in eo, quod diximus, per Hieremiam exclamauit: *Obstupescite caeli: & porta eius desolamini uehemementer.* Te in crimen uoco o proditor, quod me deserto & contempto, sequaris tuas male sapiens uanitates, delicias, lecteris momentaneas, voluptatibus iohies breui perituris, lucro instabili, euamide dignitati.*

Vix scio num inuita possis Deum ledere gratiori, similis Iudais, qui Christum Barabbam pro posterunt. Proinde haec erit peccatori pro tali crimine pena conueniens, ut tali impudenti, quo Deo terga uerit, domo discedit, damni poena respondeat, scilicet, ut in aeternum diuina careat uisione damnatus. Haec illa est iniquitas, hoc crimen quod adeo fert moleste, dum illam appendit tibi iniustam iniuriam, ac aeternam animae perditionem. unde nos plangit, filios arguens desertores: *Ha filij desertores.* Nomen est, quo nostram reprehendit impudentiam: ut quasi data opera, & industria Deum a tergo relinquamus, nulla data occasione, nobis ad tantum animae de timentum. Hoc namque illi maxime mouet stomachum, itaque prouocat, ut per Isaiam testatur: *Qui dereliquit Dominum, qui oblitus est montem sanctum meum &c. numerabo uos in gladio.* Nec sapientis uerba transeamus quae D. Chrysost. expendit: *In duobus* (inquit) *contristatum est cor meum, & in tertio iracundia mihi aduenit. Quod illud primum? Iracundia deficiens per inopiam.* Miles uetanus, qui summos, qui corporis uires regis & Reipublicae exposuit defensionem, quem stipendio fraudadatum pra inopia uideas desicere cuius nobis quotidiana non desunt exempla: *Vir sensatus contemptus.* deplorandum est illum uideri contemptum quem honorari oportebat, & ad ima depressum cuius regis primaeque debebatur. Attamen, quod patienter ferri non possit, hoc est: *Qui*

transgreditur de iustitia ad peccatum. Vit omnis adeo pudoris expers, ut relicta iustitia domo, ad lupanart assuet iniquitatis: qui in domo Domini commoratus, ubi cuncta redolent sanctitatem, omnia spirant iustitiam, recedat, & des conueniat peccando diaboli, uito postponat uitam, Deo praeparat satanam, corium inferno commuret, uitam aeternaeque potnas allequatur. Et quis talia faciat? ille, (respondet Salomon) quid speret aliud, quam quod ira sua Deus stringat in eum gladium acutissimum? *Deus patris cum ad rompham.*

§. 8. Diuisit substantiam. Non aufert illi Deus libertatem, qui uult abire, eumque deserere, licet sui ille deplorandus.

Diuisit illis pater hereditatem, acceptam autem in lacrimulas composuit, ne relicto quidem teruntio: *Collatus omnibus peregre profectus est.* Prius filij demiratus sum uehementer impudentiam, qua sibi legitimam a patre petuere postulant; aut modo uehementius obstupescit quod tanta pater distribuit filio bona sua acubitate. Quis attendamus, est ille prodigus, ille filius, an ille pater? prodigus fuit ille filius, cum tam turpibus cuncta perdidit rationibus: attamen hoc uirtum quis non magis imponat patri: filius namque per partes & paulatim bona dispendidit: pater autem uicua uice cuncta dilapidauit, & unico modo ut nulli superessent alij quibus omnia dispendio labefactaret, quam manus filij, insensata, audacis, petulantis, & immorigeni. Hoc sibi poterat persuadere, quidquid manibus traderet talis filij, peius fore quam si pater demerisset. Insolens est & extrauagans motus hic patris agendi. Domine, si filio desit prudentia, si iuuenis insipidus, an non patris esset officij intra terminos continere petulantem? Quando filium uidet adeo insolentem, an non expediens fuisset, ut ne dum petitioni eius non acquiesceret, sed manu comprehensum bis ter alapis confunderet, & toties planta pedis contunderet, cubiculo proteritum includeret, quo eius praecaueret perditionem, quam manifestam uideret, si postularis liberalis auueneret. Pro uerbis erat (ait Iulianus) *Ne puero gladium.* hoc enim Puerorum & sibi & alijs imprudens nocebit. Ego, inquit cet. libere Plutarchus, sic iudico: *Ne puero pecuniam.* His etiam num plus adferet sibi, alijsque, quam centum Israhel gladijs, nocuenti.

Vt autem ad nostrum reuertamur propositum: *ber.*

Isai. 30.
 a.
 Isai. 65.
 IL
 IV.
 Tria Sa-
 lomoni
 erant mo-
 tecta.
 Epist. ad
 Thim.
 Lapsam.
 Eccl. c. 26.
 25.

Epist.
 Danij
 I. I.
 Per s
 nre
 lux rel
 qui ve
 hant
 Epist.
 I. I.
 a. 6.
 orid
 II. 12.
 Hic
 Epist.
 I. I.
 Epist.
 I. I.
 Epist.
 I. I.
 Epist.
 I. I.